

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
M. WATHELET
представено на 22 януари 2015 година¹

Дело C-519/13

Alpha Bank Cyprus Ltd
срещу
Senh Dau Si,
Alpha Panareti Public Ltd,
Susan Towson,
Stewart Cresswell,
Gillian Cresswell,
Julie Gaskell,
Peter Gaskell,
Richard Wernham,
Tracy Wernham,
Joanne Zorani,
Richard Simpson

(Преюдициално запитване, отправено от Anotato Dikastirio Kyprou (Кипър))

„Съдебно сътрудничество по граждански дела — Връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела — Регламент (ЕО) № 1393/2007 — Член 8 — Отказ от приемане на документ — Изискване за връчване на формуляра, даден в приложение II към регламента, за информиране на адресата относно правото му на отказ да приеме документ — Действителност на връчването в случай на неизползване на формуляра — Възможност за последващо връчване посредством адвоката на адресата“

I – Въведение

1. Преюдициалното запитване е отправено в рамките на седем съдебни спора относно остатък от ипотечен кредит между извършващо банкова дейност дружество Alpha Bank Cyprus Ltd (наричано по-нататък „Alpha Bank“), от една страна, и купувачи на недвижими имоти, както и още едно дружество — Alpha Panareti Public Ltd, поръчител по кредита², от друга страна.

2. Запитването се отнася до тълкуването на член 8 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета³.

¹ — Език на оригиналния текст: френски.

² — Във всеки от седемте спора Alpha Panareti Public Ltd е ответник в това си качество.

³ — ОВ L 324, стр. 79.

3. Член 8 от регламента, озаглавен „Отказ от приемане на документ“, гласи, че адресатът на даден документ трябва да бъде информиран „посредством формуляр-образец, даден в приложение II [към регламента]“, че може да откаже връчването на документа, ако не е написан или не е преведен на определен език.

4. Преюдициалното запитване се отнася по-специално до това дали посоченият формуляр-образец е със задължителен характер, както и до последиците от неизползването му при връчване на документ.

II – Регламент № 1393/2007

5. Член 8 от посочения регламент, озаглавен „Отказ от приемане на документ“, гласи:

„1. Получаващият орган информира адресата посредством формуляр-образец, даден в приложение II, че може да откаже да приеме документа, който трябва да се връчи, по време на самото връчване или връщайки документа на получаващия орган в срок [от] една седмица, ако не е написан или не е преведен на един от следните езици:

- a) език, който адресатът разбира; или
- b) официалния език на държавата членка адресат, или, при наличие на няколко официални езици в тази държава членка, официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се осъществи връчването.

2. В случай че получаващият орган е уведомен, че адресатът отказва да получи документа в съответствие с параграф 1, той незабавно уведомява предаващия орган чрез удостоверение, предвидено в член 10, и връща молбата и документите, за които е поискан превод.

3. Ако адресатът откаже да приеме документа в съответствие с параграф 1, порочите на връчването могат да бъдат отстранени, като документът бъде връчен на адресата съобразно разпоредбите на настоящия регламент, придружен от превод на език, определен в параграф 1. В такъв случай за дата на връчването на документа се смята датата, на която документът, придружен от превода, е връчен в съответствие със законодателството на държавата членка адресат. Когато обаче, съгласно законодателството на дадена държава членка, документът трябва да се връчи в рамките на определен период, датата, която се взема предвид по отношение на заявителя, е датата на връчването на първоначалния документ, определена в съответствие с член 9, параграф 2.

[...]“.

III – Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

6. Въззиваемите по седемте въззивни производства пред запитващата юрисдикция са, от една страна, купувачи на намиращи се на територията на Република Кипър имоти и от друга, продавачът на тези имоти — Alpha Panareti Public Ltd⁴. Имотите са закупени с ипотечен кредит, отпуснат от Alpha Bank, което предявява пред кипърските юрисдикции иск за погасяване на остатъка от ипотечния кредит срещу купувачите, както и срещу продавача, а именно Alpha Panareti Public Ltd, който е поръчител по кредита.

4 — От представената пред Съда преписка е видно, че това дружество, учредено в Кипър, не принадлежи на Alpha Bank.

7. Поради това че купувачите⁵ пребивават постоянно в чужбина, след искане *ex parte*⁶ Alpha Bank получава във всяко от първоинстанционните производства определение, позволяващо връчването, извън географския съдебен район на юрисдикцията, на заверено копие от документа за образуване на съдебно производство⁷ и от известието, приложено към този документ⁸, както и от техния превод (наричано по-нататък „спорното определение“). Освен това във всяко от тези спорни определения се предвижда връчването на посочените документи да се осъществява съгласно правилата, предвидени в Регламент № 1393/2007.

8. Следните документи са връчени на всеки от купувачите в Англия:

- заверено копие от документа за образуване на съдебно производство и от приложеното към него „известие“ на гръцки и английски език,
- заверено копие от спорното определение само на гръцки език, и
- заверено копие от клетвената декларация на преводача, удостоверяващо съответствието на превода с оригиналните документи.

9. Въззиваемите във всеки от седемте спора заявяват пред първата инстанция, че се конституират с резерва, и внасят искане за отмяна или недействителност на спорните определения, както и на самите връчвания. Те твърдят, че на основание на Регламент № 1393/2007 и кипърския Гражданскопроцесуален кодекс е трябвало да бъдат връчени и други документи за всяка жалба, а именно:

- копие от искането *ex parte*,
- превод на английски език на спорното определение,
- формуляр-образецът, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007 съгласно член 8 от посочения регламент, и
- придружително писмо за разясняване на връчваните документи.

10. Alpha Bank изтъква пред първоинстанционната юрисдикция, че тъй като спорът и неговият предмет, както и сроковете за предприемане на мерки от тяхна страна са били известни на въззиваемите, те не могат да се позовават на порок на връчването. Според него исканията за отмяна на връчването, направени от въззиваемите, са опит да избегнат връчването.

11. Във всеки от седемте спора първоинстанционната юрисдикция уважава тези искания. Тя приема, че невръчването на всички необходими документи и преводите им на английски език, по-специално превода на спорните определения, представлява нарушение на кипърския Гражданскопроцесуален кодекс, както и на Регламент № 1393/2007, доколкото това лишава адресата на документите от възможността да се запознае със съдържанието им. Тази юрисдикция постановява също, че е налице нарушение на посочения регламент, тъй като на въззиваемите не е връчен формуляр-образецът, даден в приложение II към същия регламент, с който са щели да бъдат уведомени за правото си да откажат да получат спорните определения

5 — Продавачът е установен в Кипър.

6 — А именно искане, внесено, без да се уведоми ответната страна.

7 — Наречен „writ“ в процесуалните документи, приложени към преюдициалното запитване.

8 — Наречено „notice of writ“ в процесуалните документи, приложени към преюдициалното запитване (наричано по-нататък „известието“).

на гръцки език, ако не са придружени от изисквания се превод на английски език. На тази основа първоинстанционната юрисдикция отменя връчването на документа за образуване на съдебно производство и приложеното към него „известие“, както и спорното определение по всеки от споровете.

12. Alpha Bank обжалва всяко от седемте решения пред запитващата юрисдикция.

13. С отделно решение запитващата юрисдикция обявява седемте решения на първата инстанция за неправилни в частта, в която се отменя връчването поради нарушения на националното законодателство, тъй като в разглежданите по главното производство спорове всеки пропуск е можел да се санира, в съответствие с логиката на Регламент № 1393/2007. Според тази юрисдикция „[в]ъпреки многобройните проблеми в начина на връчване от връчените документи не следва, че за въззиваемите са произтекли конкретни последици, доколкото същите са могли да се конституират своевременно. Освен това въззиваемите не са посочили естеството на твърдяната грешка и, още по-важно, последиците по отношение на тях от твърдяната грешка“.

14. Запитващата юрисдикция посочва, че няма да отмени връчването, освен ако Съдът не реши, че връчването посредством формуляр-образец, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, е необходимо при всички случаи на връчване въз основа на посочения регламент и че евентуалният пропуск да се връчи формуляра, не може да бъде поправен и води до нищожност на връчването.

15. В този контекст Anotato Dikastirio Kyprou (Кипър) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Връчването на формуляр-образец съгласно Регламент № 1393/2007 необходимо ли е във всички случаи, или се допускат изключения?
- 2) В случай че се приеме, че е необходимо връчване във всички случаи, пропускането му в разглеждания случай представлява ли основание за нищожност на връчването в неговата цялост?
- 3) При отрицателен отговор в съответствие с логиката на Регламент № 1393/2007 възможно ли е връчване на адвоката на конституираните се с резерва ответници, който се е задължил към доверителите си да приеме връчването, или е необходимо ново връчване в съответствие с процедурата, предвидена в Регламент № 1393/2007?“.

IV – Производството пред Съда

16. Писмени становища представят Alpha Bank, въззиваемите, кипърското, германското, гръцкото, испанското и австрийското правителство, както и Европейската комисия. Alpha Bank, въззиваемите, кипърското, германското и испанското правителство, както и Комисията представят и устни становища в съдебното заседание, проведено на 27 ноември 2014 г.

V – Анализ

A – По първия преюдициален въпрос

1. Доводи на страните

17. С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 8 от Регламент № 1393/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че получаващият орган⁹ трябва системно да използва формуляр-образец, даден в приложение II към регламента, при връчването на документа за връчване на адресата.

18. Въззиваемите считат, че Регламент № 1393/2007 не съдържа никакво изключение от правото за получаване на формуляр-образец, даден в приложение II към него. Те посочват, че законодателят на Европейския съюз съзнателно е предвидил този формуляр, за да гарантира и защити основните права на адресатите на информация и на справедлив съдебен процес. Обратно, Alpha Bank счита, че въпросният формуляр-образец изобщо не е необходим, когато документът за образуване на съдебно производство е преведен на езика на получаващия орган.

19. Гръцкото правителство смята, че нито член 8, нито който и да е друг член от Регламент № 1393/2007 предвижда изключение, което да позволи на получаващия орган да се освободи от наложеното с член 8, параграф 1 от него използване на формуляр-образец. Според испанското правителство текстът на Регламент № 1393/2007 не оставя никакво съмнение. Действително член 8 изисква предписаната от него информация да се предава посредством формуляр-образец, даден в приложение II към посочения регламент. Австрийското правителство също е на мнение, че връчването на формуляр-образец е необходимо във всички случаи.

20. Според кипърското правителство, макар a priori използването на формуляр-образец, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, да е задължително във всички случаи на връчване на съдебен документ, изглежда, че в решение Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264) Съдът е създал дерогация от това общо задължение, когато адресатът е запознат със съдържанието на връчения документ.

21. Според Комисията въпросният формуляр-образец има информативна цел и е необходим, в случай че съдебният документ е връчен на език, който ответникът не разбира. Поради това според нея, ако документът е връчен на един от езиците, посочени в член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, формуляр-образецът губи смисъла си и използването му не е необходимо. Комисията добавя, че в настоящия случай адресатът е нямало да има право да откаже да получи документа, ако формуляр-образецът е бил приложен към връчването.

22. Според германското правителство получаващият орган е длъжен да приложи формуляр-образец, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, само когато документ, по смисъла на член 8, параграф 1 от регламента, не е преведен на един от езиците, посочени в член 8, параграф 1, букви а) и б) от него. Всъщност задължението за предоставяне на информация, въведено с този член 8, параграф 1, представлявало задължение за „специално разглеждане, възложено на получаващия орган“, който извършвал собствена проверка съгласно присъщата му експертна компетентност в качеството му на орган или юрисдикция. Това правителство следователно смята, че получаващият орган във всеки отделен случай трябва да проверява дали адресатът, посочен в член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, трябва да

⁹ — Връчването в споровете по главното производство е извършено съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, а именно между определените съгласно член 2 от регламента органи — „предаващия“ (в Кипър) и „получаващия“ (в Обединеното кралство).

бъде уведомен за правото си да откаже получаването на даден документ посредством формуляр-образец. Според него спорното определение представлява документ по смисъла на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, тъй като при липса на превод не било изключено съдържанието му да е съществено от процесуалноправна гледна точка, което оправдавало самостоятелно задължение за предоставяне на информация, възложено на получаващия орган по силата на тази разпоредба.

2. Преценка

23. Според мен обхватът на член 8 от Регламент № 1393/2007 е ясен и напълно недвусмислен. Използването на формуляр-образец, даден в приложение II към този регламент, е необходимо във всички случаи на връчване на съдебни документи¹⁰, без изключение, независимо от езика, на който е написан документът за връчване и без оглед на това дали последният е придружен от превод или не¹¹.

24. Първо, текстът¹² на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 ясно и без изключение изисква от получаващия орган да използва въпросния формуляр към момента на връчване на документа, който следва да бъде връчен.

25. Следователно член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 не предвижда възможност получаващият орган да решава дали е необходимо или не да се използва посоченият формуляр в зависимост или от езика на документа, който следва да бъде връчен, или от езиците, които адресатът разбира — информация, която при всички случаи често не би му била известна — или пък от официалните езици на въпросната държава членка, или от наличието на приложен превод на посочените езици.

26. Всъщност изразът „ако не е написан или не е преведен на един от следните езици“ обуславя не използването на формуляра, а само правото на адресата да откаже документа.

27. Следователно формуляр-образецът, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, трябва да се използва автоматично за връчването на документ на неговия адресат, дори да се окаже излишен например с оглед на езиковите познания на адресата или по-специално когато документът, който следва да бъде връчен, е написан на официалния език на държавата членка

10 — Вж. член 8, параграф 4 от Регламент № 1393/2007. Поставените на Съда въпроси се отнасят по-специално до документи за образуване на съдебно производство. Колкото до приложното поле на посочения регламент, той предвижда само два случая, в които връчванията на съдебни документи между държавите членки излизат извън приложното поле на регламента, а именно, от една страна, когато е неизвестно местоживеенето или обичайното местопребиваване на получателя и от друга страна, когато последният е посочил упълномощен представител в държавата, където се провежда съдебното производство. В останалите хипотези винаги когато адресатът на съдебен документ живее в чужбина, връчването на този документ по необходимост попада в приложното поле на регламента и по тази причина, както предвижда и член 1, параграф 1 от него, връчването трябва да се извършва по начини, предвидени за тази цел в самия регламент. Вж. в този смисъл и точки 24 и 25 от решение Alder (C-325/11, EU:C:2012:824).

11 — Вж. точка 37 от решение Alder (C-325/11, EU:C:2012:824), където Съдът приема, че „член 4, параграф 3 и член 5, параграф 1 от [Регламент № 1393/2007], при прочита на тези разпоредби в светлината на съображение 12 от същия регламент, предвиждат необходимостта връчването на съдебни документи да се извършва чрез формуляр-образец, като последният следва да бъде преведен на език, който адресатът разбира, или на официалния език на [... държавата] членка [адресат], или, при наличие на няколко официални езика в тази държава, поне на един от официалните езици на мястото, където трябва да се извърши връчването“.

12 — Вж. в този смисъл по-специално текстовете на испански език „[e]l organismo receptor informará al destinatario“, на чешки език „[p]říjemající subjekt vyrozumí adresáta“, на немски език „[d]ie Empfangsstelle setzt den Empfänger [...] in Kenntnis“, на гръцки език „[η]υπηρεσία παραλαβής ενημερώνει τον παραλήπτη“, на английски език „[t]he receiving agency shall inform the addressee“, на френски език „[l]’entité requise informe“, на ирландски език „[c]uirfidh an ghníomhaireacht fála an seolaí ar an eolas“, на италиански език „[l]’organo ricevente informa il destinatario“, на нидерландски език „[d]e ontvangende instantie stelt degene voor wie het stuk is bestemd [...] in kennis“, на португалски език „[a] entidade requerida avisa o destinatário“, на словашки език „[p]rijímající orgán [...] informuje adresáta“ и на фински език „[v]astaanottavan viranomaisen on ilmoitettava vastaanottajalle“.

адресат. Ще добавя, че дори в последния случай системното задължение за прилагане на формуляра, който се състои само от една страница, на официалния език на държавата членка адресат или на един от официалните езици на мястото на връчване, според мен не представлява необосновано голямо задължение.

28. Второ, формуляр-образецът, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, и свързаното с него задължение за използване са нововъведение спрямо предишния регламент, а именно Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета от 29 май 2000 година за връчване на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела в държавите членки¹³. Според мен това нововъведение е отражение на волята на европейския законодател да подобри ефективността и бързината¹⁴ на предаването на съдебни и извънсъдебни документи между държавите членки при спазване на правото на защита на посочения адресат¹⁵.

29. Задължителното използване на формуляра цели да се избегнат злополучни положения като това в настоящия случай, при които документ от една-единствена страница, а именно заверено копие от спорното определение, написано само на гръцки език, тоест на език, на който то не е било (или не би могло да бъде) разбрано от въззиваемите, или на официалния език на държавата адресат (английски език), фигурира сред набор от документи на гръцки език, като всички те, с изключение на спорното определение, са придружени от превод¹⁶.

30. Според мен получаващите органи следователно не разполагат с никаква свобода на преценка при използването на въпросния формуляр¹⁷. Самостоятелното и еднакво тълкуване на Регламент № 1393/2007 впрочем предполага въпросният формуляр-образец системно да се прилага при връчването на документа, който следва да бъде връчен¹⁸. Всъщност този регламент се прилага за всички държави — членки на Съюза¹⁹, с документи, които потенциално могат да бъдат връчвани на повече от 20 езика. Следователно според мен дори от чисто практическа гледна точка за получаващите органи е невъзможно да проверяват документите, които следва да бъдат връчени, както и наличието на преводи във всички случаи.

13 — ОВ L 160, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 161.

14 — Вж. член 4, параграф 1 от Регламент № 1393/2007, който предвижда, че „[с]ъдебните документи се предават пряко и възможно най-бързо“. Вж. решение Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, т. 34). Вж. по аналогия решения Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, т. 46) и Roda Golf & Beach Resort (C-14/08, EU:C:2009:395, т. 54) относно Регламент № 1348/2000. Както отбелязва Комисията, „от съображения 2, 6 и 7 от Регламент № 1393/2007 е видно, че целта му е да се подобри и ускори предаването между държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела, които са връчени в друга държава, като същевременно се гарантира съдебната защита на ответника“.

15 — Относно важноста на спазването на правото на защита при връчването на документите вж. решение Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, т. 47 и 48).

16 — Освен това, както посочва австрийското правителство, „прилагането на формуляр-образец към документа, който следва да бъде връчен, не забавя процедурата за връчване. Напротив, [би] трябва[ло] да съществуват опасения за поява на грешки и забавяния, ако се налага да се разглежда наличието или липсата на дерогация. Следва да се има предвид, че броят на исканията за връчване е голям и че следователно всяка процедура за връчване трябва да бъде максимално опростена“. Подобно на испанското правителство смятам, че „използване[то] на посочения формуляр гарантира не само бързината на предаването, а и сигурността му“.

17 — Освен това Регламент № 1393/2007 изрично определя кога получаващите органи разполагат със свобода на преценка. Вж. напр. член 7, параграф 1 от регламента, който предвижда, че получаващият орган не е длъжен да връчи документа по специалната процедура, поискана от предаващия орган, ако този начин е несъвместим със законите на държавата членка адресат. Вж. по аналогия и членове 12—15 от Регламент № 1393/2007.

18 — В точка 46 от решение Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665) по повод на Регламент № 1348/2000, предшестваш Регламент № 1393/2007, Съдът постановява, че „избраната форма — регламент, а не директива, както първоначално предлага Комисията, показва значението, което общностният законодател отдава на прякото и еднакво прилагане на разпоредбите на посочения регламент“. Вж. също решение Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, т. 60).

19 — Член 1, параграф 3 от Регламент № 1393/2007, озаглавен „Приложно поле“, предвижда, че „[в] настоящия регламент с понятието „държави членки“ се означават държавите членки с изключение на Дания. Въпреки това прилагането на посочения регламент е разширено и спрямо Кралство Дания на основание на Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела, подписано в Брюксел на 19 октомври 2005 г. (ОВ L 300, стр. 55; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 232).

31. В доклада си от 4 декември 2013 г. до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на Регламент № 1393/2007²⁰ (наричан по-нататък „докладът“) Комисията посочва необходимостта от използване на формуляр-образец, даден в приложение II към този регламент, в случаите, в които документът, който следва да бъде връчен, е написан на езика на държавата членка адресат и следователно в които адресатът няма основание да откаже връчването на основание на член 8, параграф 1, буква б) от посочения регламент. В доклада се изтъква, че прилагането на формуляра в тези случаи може да заблуди адресата, че той има право да откаже да приеме документа.

32. При все това считам, че формуляр-образецът, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, съдържа много ясни указания за адресата на документа, който следва да бъде връчен, и че точната му формулировка не е в състояние да подведе адресата. Всъщност формуляр-образецът изрично предвижда, че адресатът „може да откаже да приеме документа, ако не е написан или придружен от превод на някой от езиците, които разбира, на официалния език или един от официалните езици на мястото на връчването“²¹. Следователно правото на отказ в никакъв случай не е свързано с наличието на въпросния формуляр-образец²².

33. Предвид изложените съображения считам, че член 8 от Регламент № 1393/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че използването на формуляр-образец, даден в приложение II към посочения регламент, за адресата при връчването на документа е необходимо във всички случаи, без изключение и едновременно независимо от езика, на който е написан документът, който следва да бъде връчен, и от това дали последният е придружен от превод на разбираем за адресата език или на официалния език на държавата членка адресат, или ако съществуват повече официални езици в тази държава членка — на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да се извърши връчването.

Б – По втория и третия преюдициален въпрос

34. С втория и третия въпрос, поставени, в случай че на първия въпрос бъде даден предложеният от мен отговор, запитващата юрисдикция иска от Съда да установи, от една страна, дали липсата на формуляра представлява основание за нищожност на връчването на документа и от друга страна, какъв е начинът за отстраняване на този пропуск.

35. В Регламент № 1393/2007 не се споменава нищо относно правните последици, произтичащи от липсата на формуляр-образец, даден в приложение II към посочения регламент. А fortiori, той не предвижда подобен пропуск да представлява основание за нищожност на връчването на документа²³. Тъй като и в Регламент № 1348/2000 не се споменават последиците от връчване на език, различен от наложените в него, също както и в Регламент № 1393/2007 липсва уточнение относно използването на формуляр-образец, съдебната практика относно първия от тези два регламента съдържа ценни указания по този въпрос.

20 — COM(2013) 858 окончателен. В този доклад Комисията оценява прилагането на Регламент № 1393/2007 за периода 2008—2012 г. Всъщност член 24 от регламента гласи, че не по-късно от 1 юни 2011 г. и на петгодишни интервали след тази дата Комисията следва да извършва оценка на прилагането на регламента и ако е необходимо, да направи предложения за адаптиране. Комисията посочва в него, че през 2011 г. е започнала проучване с оглед събирането на данни и извършването на оценка на прилагането на Регламент № 1393/2007. Този въпрос е засегнат и на заседанията на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, и Комисията заявява, че е взела предвид писма, жалби и петиции на граждани, както и решения на Съда по преюдициални запитвания, засягащи посочения регламент.

21 — Курсивът е мой.

22 — Вж. точка 26 от настоящото заключение.

23 — Вж. по аналогия решение Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, т. 37 и 39).

36. В точка 51 от решение *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665) Съдът постановява, че доколкото Регламент № 1348/2000 (заменен с Регламент № 1393/2007) не предвижда последиците от определени факти, националният съд трябва по принцип да прилага националното си право, като следи за осигуряване на пълната ефикасност на правото на Съюза. Съдът допълва, че липсата на такова споменаване в регламента „при необходимост може да означава националният съд да не приложи национална разпоредба, която представлява препятствие в тази насока, или да тълкува национална разпоредба, създадена единствено с оглед на чисто вътрешно положение, за да я приложи към разглежданото трансгранично положение“²⁴.

37. Освен това в точка 65 от същото решение Съдът постановява, че за да се запази полезното действие на регламента, националният съд трябва да следи правата на различните страни да са възможно най-добре и балансирано защитени²⁵.

38. Що се отнася до правата на адресатите на документите, които следва да бъдат връчени, от постоянната съдебна практика е видно, че целите на Регламент № 1393/2007 за ефективност и бързина не могат да бъдат постигнати чрез накърняване по какъвто и да било начин на правото на защита на тези адресати, което произтича от правото на справедлив съдебен процес, гарантирано от член 47, втора алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз²⁶, което означава по-специално да разполагат „с достатъчно време, за да подготвят защитата [си]“²⁷.

39. Що се отнася до правата на изпращащата страна и целите на Регламент № 1393/2007 за ефективност и бързина, считам, че те не могат да бъдат накърнявани поради чисто формални причини, които не биха засегнали правото на защита на адресатите.

40. Такъв би бил случаят, ако липсата на въпросния формуляр-образец води до нищожност на връчването на документа, който следва да бъде връчен, когато може например да се докаже, че адресатът му разбира езика, на който той е написан, или че е написан на официалния език на държава адресат. В точка 52 от решение *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665) Съдът разглежда сравними хипотези на „отказ, целящ забавяне и представляващ очевидна злоупотреба“²⁸.

41. Следователно в случай на пропуск да се приложи формуляр-образеца, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, при връчването на документа, който следва да бъде връчен, националният съд²⁹ е този, който трябва да провери дали този документ е написан на разбираем за адресата език, или на един от официалните езици на държавата адресат³⁰.

42. От точка 9 от настоящото заключение е видно твърдението на въззиваемите, че във всеки от седемте спора по главното производство определени документи и преводи не са им били връчени, макар че е трябвало да бъдат.

24 — Вж. в този смисъл и решения *Simmenthal* (106/77, EU:C:1978:49, т. 16), *Factortame* и др. (C-213/89, EU:C:1990:257, т. 19), *Courage* и *Crehan* (C-453/99, EU:C:2001:465, т. 25), както и *Muñoz* и *Superior Fruiticola* (C-253/00, EU:C:2002:497, т. 28). Освен това в точка 39 от решение *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665) Съдът добавя, че „няколко [...] разпоредби [на регламента] навеждат на мисълта, че липсата на превод може да бъде преодоляна“. Припомням, че макар в стария регламент да се изискваше превод, в него не се упоменаваше формуляр.

25 — Вж. също решения *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665, т. 52) и *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264, т. 76).

26 — Вж. в този смисъл решения *Weiss und Partner* (C-14/07, EU:C:2008:264, т. 47) и *Alder* (C-325/11, EU:C:2012:824, т. 35).

27 — Вж. точка 52 от решение *Leffler* (C-443/03, EU:C:2005:665).

28 — Всъщност от текста на член 8, параграф 1 от Регламент № 1393/2007 ясно личи, че адресатът на документа, който следва да бъде връчен, има право да откаже да го получи само ако не е написан или придружен от превод на един от посочените езици. Вж. също съображение 10 от Регламент № 1393/2007, което предвижда, че за „да се гарантира ефективността на настоящия регламент, възможността за отказ от връчване на документи следва да се ограничи до изключителни случаи“.

29 — Вж. по аналогия член 19 от Регламент № 1393/2007.

30 — В случая — английски език.

43. В такъв случай остава да се разгледа понятието „документ за връчване“, за което Регламент № 1393/2007 не съдържа определение, както и не се споменават приложенията, чийто брой и естество се различават значително според правните системи³¹.

44. В точка 73 от решение Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264) Съдът постановява, че когато документът, който следва да бъде връчен, представлява, както е в споровете по главното производство, документ за образуване на съдебно производство, връченият документ или съответно документи трябва да дават възможност на адресата да се позове на правата си в рамките на съдебно производство в държавата, в която същите са издадени, да идентифицира по сигурен начин поне предмета и основанията на искането, както и поканата за явяване пред юрисдикция³². Съдът продължава, като посочва, че „документи, които изпълняват единствено роля на доказателства и не са абсолютно необходими за разбирането на предмета и на основанията на искането, не са неразделна част от документа за образуване на производството“.

45. На пръв поглед и при условие че това се провери от запитващата юрисдикция, връчването на въззиваемите на заверено копие от документа за образуване на съдебно производство на гръцки и английски език им е позволило по сигурен начин да установят предмета и основанията на искането в споровете по главното производство.

46. Въпреки това по отношение на поканата за явяване пред съд, изглежда, съществува значима разлика между определения в документа за образуване на производство срок и спорното определение³³ в споровете по главното производство. Например в случая на г-н Si определеният в документа за образуване на производство срок, изглежда, е бил 10 дни, докато определеният в спорното определение срок, връчено единствено на гръцки език, изглежда, е бил 60 дни, което според въззиваемите ги е подвело. В съдебното заседание обаче това не е било оспорено и от представената пред Съда преписка е видно (което запитващата юрисдикция трябва да потвърди), че във всеки от споровете по главното производство определеният в спорното определение срок е същият като този в приложеното към него „известие“³⁴. А „известията“ е връчено на въззиваемите и на гръцки, и на английски език.

47. Макар че противно на индициите, отбелязани в точки 45 и 46 от настоящото заключение, запитващата юрисдикция е трябвало да установи (*quod non?*), че неприлагането на формуляр-образца, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, и липсата на превод на спорното определение, както и несигурността по отношение на сроковете за явяване, действително са накърнили правото на защита на въззиваемите, тези пропуски би трябвало да се отстранят в най-кратки срокове³⁵ чрез изпращане на формуляр-образца и липсващия превод според условията и реда за връчване, предвидени в Регламент № 1393/2007³⁶, което веднага би потвърдило срока за явяване, посочен в спорното определение.

31 — Вж. в този смисъл решение Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264, т. 41—45).

32 — „[П]реводът на подкрепящите доказателства може да отнеме значително време, при положение че този превод във всеки случай не се изисква за нуждите на производството, което ще се проведе пред съда на държавата членка, където е изготвен документът, и на нейния език“ (вж. точка 74 от решение Weiss und Partner (C-14/07, EU:C:2008:264). Целите на Регламент № 1393/2007 за подобряване и ускоряване на предаването на документите биха били засегнати, ако се изисква превод на „допълнителни“ документи.

33 — Следва да се отбележи, че връчването на спорното определение на въззиваемите е предвидено в кипърското право.

34 — Следователно спорното определение и приложеното към документа за образуване на производство известие определят срок за явяване от 60 дни в случая на г-н Si.

35 — Вж. в този смисъл решение Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, т. 64).

36 — Вж. в този смисъл решение Leffler (C-443/03, EU:C:2005:665, т. 63). Вж. по аналогия член 8, параграф 3 от Регламент № 1393/2007.

48. В това отношение считам, в съответствие със становището на испанското правителство, че в рамките на възможното трябва да се върнем на етапа преди възникването на нередовността³⁷. Всъщност не може да се поправят разглежданите евентуални пропуски чрез връчване на документа и на въпросния формуляр-образец на адвоката на въззиваемите. Подобно връчване не би отговаряло на условията и реда, посочени в Регламент № 1393/2007³⁸.

49. Според мен извод, различен от този, би поставил под въпрос самостоятелното и еднообразно тълкуване и прилагане на Регламент № 1393/2007³⁹.

50. Предвид изложените съображения считам, че невръчването на формуляр-образеца, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, в момента на връчването на документа за образуване на съдебно производство не представлява основание за нищожност на това връчване, ако на адресата на документа е дадена възможност да се позове на правата си в рамките на съдебно производство в държавата, в която е издаден документът. Трябва да се поправят пропуските, които накърняват правото на защита на адресата на документа за връчване, в най-кратки срокове и според условията и реда за връчване, предвидени в Регламент № 1393/2007.

VI – Заключение

51. Предвид изложените по-горе съображения предлагам на Съда да отговори на поставените от Anotato Dikastirio Kyprou преюдициални въпроси по следния начин:

Член 8 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че връчването на формуляр-образеца, даден в приложение II към посочения регламент, на адресата при връчването на документа е необходимо във всички случаи, без изключение и независимо от езика, на който е написан документът за връчване, и без оглед на това дали последният е придружен от превод на разбираем за адресата език или на официалния език на държавата членка адресат, или ако в тази държава членка има няколко официални езика, на официалния език или на един от официалните езици на мястото, където трябва да се извърши връчването.

Невръчването на формуляр-образеца, даден в приложение II към Регламент № 1393/2007, в момента на връчване на документа за образуване на съдебно производство не представлява основание за нищожност на връчването, ако на адресата на документа е предоставена възможността да се позове на правата си в рамките на съдебно производство в държавата, в която е издаден документът. Пропуските, които накърняват правото на защита на адресата на документа за връчване, трябва да бъдат отстранени в най-кратки срокове и според условията за връчване, предвидени в Регламент № 1393/2007.

37 — В това отношение ще отбележа, че по времето на връчването на съдебните документи по случая в главните производства въззиваемите пребивават в чужбина. Тъй като на онзи етап те не са назначили упълномощен представител в държавата, в която се провежда съдебното производство, а именно Кипър, връчването на посочените документи е и продължава да бъде в обхвата на приложното поле на Регламент № 1393/2007 съгласно член 1, параграф 1 от него. Вж. по аналогия решение Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, т. 24 и 25).

38 — Решение Alder (C-325/11, EU:C:2012:824, т. 29—32). Начините на предаване в държавите членки на съдебните документи по граждански или търговски дела са предвидени изчерпателно в системата, установена с Регламент № 1393/2007.

39 — Вж. също съображение 8 от Регламент № 1393/2007, което предвижда, че този „регламент не следва да се прилага при връчване на документ на упълномощен представител на страната по делото в държавата членка, в която се гледа делото, независимо от местопребиваването на тази страна“.